Grodno
№12 (494),
10 czerwca 2018

www.slowo.grodnensis.by

Słowo Życia

GAZETA DIECEZJI GRODZIEŃSKIEJ

PIELGRZYMI

SĄ JUŻ GOTOWI

Wraz z upalnym latem przychodzi gorąca pora pielgrzymek. Podobnie jak w ubiegłych latach, w czerwcu wyruszą piesze pielgrzymki do narodowego sanktuarium w Budsławiu, a w lipcu wierni podążą do diecezjalnego sanktuarium w Trokielach. W której z pielgrzymek diecezji grodzieńskiej wziąć udział, by razem przemierzyć drogę do świętego miejsca? Jakich reguł warto się trzymać pielgrzymowi, by podróż duchowa przyniosła bogate plony i pozostawiła w duszy głęboki ślad?

● ciąg dalszy na str. 4-5

Kościół pobernardyński. Czy wiedzieliście, że... ?

Kościół pw. Znalezienia Krzyża Świętego w Grodnie (pobernardyński) jest najstarszy w mieście oraz jednym z dziesięciu najbardziej zabytkowych kościołów diecezji. Z okazji 400-lecia konsekracji świątyni proponujemy uwadze czytelników „Słowa Życia” kilka znanych oraz mniej znanych faktów dotyczących kościoła pobernardyńskiego.

● ciąg dalszy na str. 4-5

„Życie chrześcijańskie jest pokorną pielgrzymką sumienia”. Papież Franciszek

ROZWAŻANIA ZE SŁOWEM BOŻYM

X NIEDZIELA ZWYKŁA
Mk 3, 20-35

Jezus przyszedł z uczniami swoimi do domu, a tłum znów się zbierał, tak że nawet posilić się nie mogli. Gdy to posłyszeli Jego bliscy, wybrali się, żeby Go powstrzymać. Mówiono bowiem: „Odszedł od zmysłów". A uczeni w Piśmie, którzy przyszli z Jerozolimy, mówili: „Ma Belzebuba i mocą władcy złych duchów wyrzuca złe duchy".

Wtedy przywołał ich do siebie i mówił im w przypowieściach: „Jak może szatan wyrzucać szatana? Jeśli jakieś królestwo jest wewnętrznie skłócone, takie królestwo nie może się ostać. I jeśli dom wewnętrznie jest skłócony, to taki dom nie będzie mógł się ostać. Jeśli więc szatan powstał przeciw sobie i jest z sobą skłócony, to nie może się ostać, lecz koniec z nim. Nikt nie może wejść do domu mocarza i sprzęt mu zagrabić, jeśli mocarza wpierw nie zwiąże, i dopiero wtedy dom jego ograbi. Zaprawdę, powiadam wam: Wszystkie grzechy i bluźnierstwa, których by się ludzie dopuścili, będą im odpuszczone. Kto by jednak zbluźnił przeciw Duchowi Świętemu, nigdy nie otrzyma odpuszczenia, lecz winien jest grzechu wiecznego". Mówili bowiem: „Ma ducha nieczystego".

Tymczasem nadeszła Jego Matka i bracia i stojąc na dworze, posłali po Niego, aby Go przywołać. A tłum ludzi siedział wokół Niego, gdy Mu powiedzieli: „Oto Twoja Matka i bracia na dworze szukają Ciebie". Odpowiedział im: „Któż jest moją matką i którzy są moimi braćmi?". I spoglądając na siedzących dokoła Niego, rzekł: „Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Bożą, ten jest Mi bratem, siostrą i matką".

CHRYSTUS NASZYM FUNDAMENTEM

Jezus pokazuje nam, jak mamy się zachowywać w trudnych sytuacjach życiowych. Nie możemy ulegać presji ze strony innych ludzi, ich sądom, oddalać się od Boga i Kościoła, lecz z całych sił podtrzymywać więź z Chrystusem, trzymać się Jego nakazów. Nie powinniśmy stawiać ludzi, choćby najbliższych naszemu sercu, ponad Wszechmocnego, gdyż nie da się zbudować mocnego życia na człowieku. Zbawiciel natomiast jest trwałym fundamentem, który się nigdy nie zachwieje. Żyje i działa w nas, w naszych parafiach, w Kościele.

Zawierzmy Panu swoje życie, na Nim budując swoją teraźniejszość i przyszłość.

Jak troszczę się o swoje relacje z Chrystusem?

Na czyim słowie bardziej mi zależy: ludzkim czy Bożym?

XI NIEDZIELA ZWYKŁA
Mk 4, 26-34

Jezus mówił do tłumów: „Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie. Gdy zaś plon dojrzeje, zaraz zapuszcza sierp, bo pora już na żniwo".

Mówił jeszcze: „Z czym porównamy królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest ono jak ziarnko gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane, wyrasta i staje się większe od innych jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki podniebne gnieżdżą się w jego cieniu".

W wielu takich przypowieściach głosił im naukę, o ile mogli ją rozumieć. A bez przypowieści nie przemawiał do nich. Osobno zaś objaśniał wszystko swoim uczniom.

KRÓLESTWO BOŻE JEST WŚRÓD NAS

Za pomocą przypowieści Pan Jezus nam ukazuje, że Królestwo Boże może być odnalezione każdego dnia, w najmniejszych wydarzeniach codzienności, mającej swoje wzloty i upadki.

Chrystus uczy nas, że gdziekolwiek znajdziemy miłość, gdziekolwiek nią obdarzymy innych – tam jest Królestwo Boże. Wszechmocny pragnie, abyśmy kochali, ponieważ sam jest Miłością. Gdy więc miłujemy się nawzajem, gdy kochamy nawet naszych nieprzyjaciół, przyczyniamy się do budowy Królestwa Niebieskiego już tu, na ziemi, stając się niezastąpioną jego cegiełką. Ten trud, to wyzwanie jest właśnie wspomnianym przez Jezusa w Ewangelii ziarnkiem gorczycy – z pozoru maleńkie i nieznaczące staje się rozłożystym krzewem, i nawet ptaki mogą się gnieździć na jego gałęziach.

Nie trzeba opuszczać rąk, nawet jeśli się wyda, że nic już nie ma sensu. Warto pamiętać, że gdziekolwiek okażemy miłość, tam jest Królestwo Boże.

Czy staram się być budowniczym Królestwa Pana na ziemi?

W jaki sposób wyrażam swoją miłość do ludzi?

Ks. Jerzy Martinowicz

SŁOWO REDAKTORA

Ks. Jerzy Martinowicz

Powiedzieć, czym żyje serce

Każdy wierny potrzebuje miejsca, w którym może osobiście spotkać się z Ojcem Niebieskim, z bliźnimi i z samym sobą. Świątynia jest takim miejscem. Zarówno znakiem obecności Stwórcy wśród swego stworzenia (tam wspólnota spotyka się z Bogiem w Jezusie Chrystusie, który jest jedynym Pośrednikiem między Wszechmocnym a ludźmi), jak i płaszczyzną do współdziałania z braćmi w wierze (tam chrześcijanie gromadzą się, by razem służyć Bogu i innemu człowiekowi), a także obszarem, gdzie można spotkać się z samym sobą (tam wierni zmęczeni codzienną gonitwą przynajmniej na chwilę zatrzymują się, by odsunąć na dalszy plan sprawy doczesności i stanąć w prawdzie przed Bogiem, jak gdyby spojrzeć na siebie Jego oczami).

Jednak są świątynie wyjątkowe, do których rokrocznie podążają liczne pielgrzymki. W diecezji grodzieńskiej już wkrótce setki pielgrzymów wyruszą do sanktuarium Matki Bożej Królowej Naszych Rodzin w Trokielach, by po raz kolejny zawierzyć swoje plany i nadzieje Bożej Rodzicielce.

Wyjątkowa będzie pielgrzymka do sanktuarium Pana Jezusa Frasobliwego w Rosi, ponieważ w tym roku przypada 400. rocznica od momentu pierwszego zapisanego w księgach parafialnych cudu. Kiedyś pewna starsza kobieta, niewidoma od urodzenia, przybyła do kościoła i zapragnęła przystąpić do spowiedzi. Przeciskała się przez tłum wiernych, zgromadzonych na Mszy św., prosząc o przejście, aby mogła dotrzeć do kapłana. Wówczas ktoś postanowił zażartować i skierował kobietę do figury Jezusa Frasobliwego, która stała wtedy w kruchcie kościoła. Kobieta upadła na kolana przed rzeźbą i zaczęła się spowiadać. Gdy skończyła wyznanie grzechów, ręka figury Chrystusa uniosła się w górę w geście rozgrzeszenia, a kobieta odzyskała wzrok.

Wielu wiernych na wzór tej kobiety wyruszą w drogę, by stanąć przed Bogiem w duchu pokory i z sercem skruszonym. Stanąć w prawdzie, z tym wszystkim, co im leży na duszy. Nieraz z ciężarem, który przygniata do ziemi. Stanąć, by opowiedzieć o swoich lękach i niepokojach. By usłyszeć od Maryi: „Uczyńcie wszystko, co Syn mój wam powie".

Trud pielgrzymowania zawsze łączy się z wielką ofiarą, a nieraz też z cierpieniem. Jednak mimo wszystko każdego roku wielu ludzi z dobrej woli podejmuje to umartwienie. Potrzebują go zarówno same osoby wyruszające w drogę, jak również ich rodziny i najbliżsi. Potrzebuje go także Kościół na Grodzieńszczyźnie, na Białorusi, byśmy wszyscy jako jedna wspólnota czuli obecność i wsparcie siebie nawzajem, byśmy razem poznawali, czym jest dla nas Kościół i z nadzieją patrzyli w przyszłość.

Widząc na drogach tylu młodszych i starszych wiernych, rodzi się nadzieja, że wiara, którą pielgrzymi niosą w swoich sercach, będzie się rozwijała na naszych ziemiach, że stanie się powszechna w nas samych, w naszych rodzinach i społeczeństwie.

Drodzy Czytelnicy!

Wesprzyjmy modlitwą wszystkich pielgrzymów, którzy podejmą tegoroczny trud podróży do świętych miejsc. W miarę swoich możliwości i predyspozycji weźmy też udział w tych pięknych spotkaniach, które odradzają wiarę w sercach ludzi i napełniają je Bożym duchem!

"NASI ORĘDOWNICY PRZED BOGIEM"

ŚW. ANTONI PADEWSKI: PATRON OSÓB I RZECZY ZAGINIONYCH

W ikonografii św. Antoni jest przedstawiany w habicie franciszkańskim. Nieraz jako głoszący kazanie, czasami trzymający Dziecię Jezus, które mu się według legendy ukazało. Jego atrybutami są księga, lilia, serce, ogień, bochen chleba, osioł, ryba.

Jeden z najpopularniejszych świętych. Nie ma chyba kościoła, w którym nie byłoby ołtarza, figury lub obrazu św. Antoniego. Jest patronem franciszkanów, antoninek oraz wielu bractw; dzieci, górników, małżeństw, narzeczonych, położnic, ubogich, podróżnych i in.

KOŚCIOŁY NIE MIEŚCIŁY JEGO SŁUCHACZY

Ferdynand Bulonne przyszedł na świat w 1195 roku w Lizbonie (Portugalia). Pomiędzy 15 a 20 rokiem życia wstąpił do Kanoników Regularnych św. Augustyna. Studiował teologię w Coimbrze. Tam też w 1219 roku przyjął święcenia kapłańskie.

Wielkie wrażenie wywarło na nim spotkanie z pięciu franciszkanami, a w sposób szczególny ich prosty i ubogi styl życia. Ojcowie podążali do Afryki, by głosić Słowo Boże. Dowiedziawszy się o ich śmierci, Ferdynand odebrał to jako Boże wezwanie, wstąpił do wspólnoty franciszkanów, przybierając imię Antoni. Zdecydował udać się do Maroka, aby głosić Ewangelię poganom nawet za cenę utraty życia. Niestety z powodu ciężkiej choroby musiał wrócić. Jednak udał się nie do ojczyzny tylko do Włoch.

W Asyżu spotkał św. Franciszka. Bracia, odkrywszy oratorski talent Antoniego, mianowali go generalnym kaznodzieją zakonu. Kapłan przemierzał miasta i wioski, nawołując ludzi do nawrócenia i pokuty. Głosił też kazania we Francji, gdzie skutecznie przeciwdziałał albigensom. Oratorstwo, świętość i nadzwyczajne dary (uzdrowienia, czytania w sumieniach, bilokacji) gromadziły przy kaznodziei tak wielkie tłumy, że musiał przemawiać na placach, gdyż kościoły nie mieściły wszystkich słuchaczy. Wielkie wrażenie kazania Antoniego wywarły też na papieżu Grzegorzu IX, który słuchał ich w Rzymie.

Zakonnik pracował niestrudzenie i odznaczał się niezwykłą pamięcią. Znał Biblię tak doskonale, że mówiono o nim: „Gdyby wszystkie święte Pisma uległy zniszczeniu, Antoni mógłby podyktować je sekretarzowi, aby w ten sposób zostały odtworzone".

W 1230 roku kapłan zrzekł się wszelkich urzędów zakonnych i udał się do Padwy. Był już wtedy zupełnie wycieńczony pracą. Zmarł 13 czerwca 1231 roku. 30 maja 1232 roku przez papieża Grzegorza IX został zaliczony w poczet świętych. Był to najszybszy proces kanonizacyjny w historii Kościoła! Komisja papieska stwierdziła, że w tym czasie za wstawiennictwem św. Antoniego z Padwy pięć osób zostało uzdrowionych z paraliżu, siedmiu niewidomych odzyskało wzrok, trzech głuchych – słuch, dwóch niemych – mowę oraz dwie osoby zostały wskrzeszone z martwych.

Gdy po 30 latach otwarto trumnę świętego, okazało się, że ciało uległo całkowitemu rozkładowi, ale język i struny głosowe ocalały. Przy jego grobie do tej pory dzieją się liczne cuda.

CZEGO MOŻEMY SIĘ NAUCZYĆ OD ŚW. ANTONIEGO PADEWSKIEGO?

Przykładem swojego życia święty zachęca ludzi współczesnych do dwóch wielkich zadań: bycia głosicielami Dobrej Nowiny w ramach nowej ewangelizacji oraz pielęgnowania w sobie wrażliwości na drugiego człowieka.

CIEKAWE!

W kościołach przy figurze świętego można zobaczyć skarbonkę z napisem „Chleb św. Antoniego". Zwyczaj ten pojawił się w Tuluzie (Francja) w 1886 roku. Jałmużnę dla ubogich zaczęto łączyć z prośbą do świętego lub podziękowaniem mu za uproszoną łaskę.

Z UST ŚWIĘTEGO

„Człowiek dojrzewa w pokorze serca. Im bardziej się on umniejsza w sobie, tym więcej Bóg wzrasta w nim".

WSPOMNIENIE LITURGICZNE

Kościół wspomina św. Antoniego Padewskiego 13 czerwca.

Ks. Jerzy Martinowicz

NIEŚĆ RADOŚĆ EWANGELII I MOC BOŻEJ MIŁOŚCI

W ciągu kilku ostatnich lat można dostrzec w kraju prawdziwy boom muzyki chrześcijańskiej. Odbywają się festiwale, koncerty, ukazują się albumy, powstają nowe zespoły, chóry i schole, które przez swoją twórczość popularyzują wartości ogólnochrześcijańskie. W dzisiejszym numerze „Słowa Życia" opowiemy o działalności młodzieżowego zespołu „Veni", który powstał przy parafii św. Michała Archanioła w Nowogródku. Jego członkowie przez śpiew i muzykę sławią Boga, głoszą Ewangelię i w ten sposób wnoszą swój wkład w rozwój kultury chrześcijańskiej na Nowogródczyźnie.

ŚPIEWAĆ I GRAĆ DLA PANA

Młodzieżowy zespół chrześcijański „Veni" powstał pod koniec 2016 roku z inicjatywy miejscowego proboszcza ks. Jerzego Żegaryna, który chciał w ten sposób zespolić młodzież w Ewangelii i Kościele, a także pomóc chłopcom i dziewczętom odkryć w sobie talenty muzyczne. Początkowo zespół składał się z trzech osób, z biegiem czasu liczba członków się zwiększyła. W tym momencie stałymi uczestnikami „Veni" są Julia Askierko (śpiew, klawisze), Katarzyna Szczykołowa (śpiew), Daria Owsiana (śpiew), Mark Krywicki (gitara), Jana Krywicka (gitara basowa), Daniel Sakiewicz (perkusja).

„Nasza ekipa jest dosyć zróżnicowana – stwierdzają młodzi muzycy. – ***Niektórzy jeszcze uczą się w szkole, a inni już studiują lub pracują. Mamy od 14 do 24 lat, i rzeczywiście bardzo się różnimy. Jednak istnieje też to, co nas łączy – miłość do Boga oraz chęć dotykania swoją twórczością ludzkich serc i przekazywania tego, co Wszechmocny pragnie powiedzieć przez nas".***

Członkowie zespołu zaznaczają, że nazwę

Próby zespołu odbywają się w jednym z pomieszczeń świątyni, znajdują się tam instrumenty muzyczne oraz sprzęt dźwiękowy

wybierali bardzo długo i skrupulatnie. W końcu pozostali przy wariancie „Veni", co z łacińskiego oznacza „przyjdź". ***„W tym wyrazie podkreśla się sens piosenek, które śpiewamy, zachęcając każdego człowieka przyjść do Boga i wiary. W ten sposób prosimy też o asystencję Ducha Świętego, który udziela natchnienia na dobre i godne sprawy"*** – opowiadają młodzi ludzie.

Repertuar „Veni" zawiera najróżniejsze kompozycje: pieśni uwielbienia, pieśni-rozważania, liturgiczne, pielgrzymkowe... Chłopcy i dziewczęta próbują swoich sił w różnych stylach muzycznych. Z łatwością łączą rytmy klasyczne z dźwiękami perkusji i gitary basowej, nadając swoim utworom szczególną barwę, lub stawiają na śpiew i klawisze, by dodać kompozycjom łagodności i liryczności.

„Na samym początku swego istnienia wykonywaliśmy piosenki innych zespołów – opowiada Jana Krywicka. – ***Braliśmy przykład i szukaliśmy inspiracji w twórczości takich grup, jak «AVE», «Tchnienie Ducha», «Ryby». Potem próbowaliśmy układać melodie do gotowych tekstów. Obecnie wchodzimy na kolejny stopień – zaczynamy tworzyć własne kompozycje. Nie gonimy za uznaniem, tylko staramy się sławić Boga, ponieważ jest wart tego, co najlepsze".***

Pierwszy koncert „Veni" odbył się w lipcu 2017 roku w Brzozówce. W ciągu roku muzycy wystąpili w kościołach Nowogródka, we Wsielubiu, zawitali do Iwia, Mińska, Pińska, Żodzina, Grodna. Razem ze wspólnotą „Ubi Caritas" z Iwieńca na czele z ich kierownikiem duchowym o. Eugeniuszem Gołubem OFMConv przeprowadzili w rodzinnej parafii warsztaty muzyczne, przewidujące intensywną pracę dla wszystkich zainteresowanych kościelnym śpiewem liturgicznym oraz młodzieżowymi piosenkami uwielbienia. Zimą organizowali interaktywny koncert przedkolędowy, podczas którego przedstawili ciekawy program

Solistki „Veni" – uczestniczki III Festiwalu Pieśni Maryjnych w Baranowiczach

muzyczny, pełen szczerych rozważań duchowych. Dali wszystkim obecnym możliwość nie tylko bycia słuchaczami, lecz także wzięcia udziału w wydarzeniu.

„Każdy koncert jest ekscytujący i pamiętny. Gdy dzielisz się ze słuchaczami swoimi myślami i przeżyciami, gdy wysławiasz Chrystusa, swoim śpiewem sprawiasz radość innym, emocje są nie do przekazania, otrzymujesz ogromną satysfakcję z tego, co robisz" – podkreślają uczestnicy.

Chłopcy i dziewczęta zaznaczają również, że zespół stał się dla nich drugą rodziną. Dużo czasu spędzają razem, dbają o ciepłą i życzliwą atmosferę, budują swoją współpracę na zrozumieniu i zgodzie. ***„Zawsze wspieramy się nawzajem, razem obchodzimy Urodziny i święta, a dzięki twórczości i aktywności w parafii wzrastamy w sensie duchowym. Cieszę się, że «Veni» stał się częścią mojego życia, nauczył dawania świadectwa o swojej wierze, dzielenia się nią z innymi ludźmi"*** – mówi Katarzyna Szczykołowa.

Mark Krywicki podkreśla, że wspólnym pragnieniem każdego z muzyków jest powiększenie się zespołu: ***„Nieustannie powtarzamy, że nasza wspólnota muzyczna stoi otworem dla wszystkich chętnych. Cieszymy się każdemu nowemu członkowi naszego zespołu. Obecnie rozpoczynamy pracę z dzieciakami. Pragniemy nauczyć je temu, co sami już umiemy, by kiedyś stały się kontynuatorami naszego dzieła".***

ZA POŚREDNICTWEM MUZYKI DO BOGA

Mówi się, że muzyka to potężny instrument w ręku człowieka. Jest zdolna poprawić humor, zachęcić do działania, inspirować, zapalać do wielkich dzieł, a także pozostawiać w świadomości odpowiednie wartości: rozumienie dobra i zła, prawdy, wiary.

„Słuchając muzyki, wchłaniamy ją i się zmieniamy. Nawet z wyglądu osoby można bez trudu poznać, jaką muzykę lubi. Z tego też powodu trzeba z wielką odpowiedzialnością podchodzić do tego, czego słuchamy, ponieważ ostatecznie odzwierciedli się to w naszym zachowaniu, naszych słowach i sposobie myślenia – podkreśla Jana Krywicka. – ***Dołączenie do zespołu nie tylko pozwoliło mi się rozwijać. Dzięki «Veni» usłyszałam swoje serce, zrozumiałam, że chcę razem z innymi chrześcijanami czynić coś dla Boga. W Nim znalazłam centrum swojego życia, ten fundament, na którym pragnę budować swoją przyszłość".***

Dziewczyna opowiada, że pochodzi z rodziny niepraktykujących wiernych prawosławnych. Przed przyjściem do zespołu trzymała się wielu stereotypów dotyczących chrześcijaństwa. Nie wyobrażała sobie, że życie w wierze może być tak piękne, proste i zrozumiałe. Po pewnym czasie Jana głębiej spojrzała w samą siebie, powstało w niej pragnienie bycia bliżej Boga: ***„Dziś już oficjalnie należę do wspólnoty katolickiej. Cieszę się, że pokładam swą nadzieję w Panu, słucham Jego słów, powierzając Mu każdy swój dzień. Nie zamykam serca na dziękczynienie oraz uwielbienie i otrzymuję wiele łask ze skarbca Bożej miłości".***

Podobną historią dzieli się Daria Owsiana: ***„Muzyka z przesłaniem chrześcijańskim zbliżyła mnie do Boga. Nauczyłam się dzielić swoim zapałem, radością i wiarą. Zawsze pomaga mi ona wejść w odpowiedni nastrój, wyrazić swoje emocje. Dobrze, że istnieje projekt, który pozwala zrozumieć, co w życiu jest najważniejsze".***

Kinga Krasicka

SŁOWO DLA ŻYCIA

Papież Franciszek

Za każdym razem, gdy celebrujemy Eucharystię, przez ten sakrament, taki skromny, a zarazem uroczysty, doświadczamy Nowego Przymierza, które w pełni urzeczywistnia komunię między Bogiem a nami. A jako uczestnicy tego przymierza, choć mali i ubodzy, współpracujemy w budowaniu historii tak, jak tego chce Bóg. Dlatego każda celebracja eucharystyczna, stanowiąc akt publicznego kultu Boga, odnosi do życia i konkretnych wydarzeń naszej egzystencji. Karmiąc się Ciałem i Krwią Chrystusa, upodabniamy się do Niego, przyjmujemy w sobie Jego miłość, nie po to, aby trzymać ją zazdrośnie dla siebie, ale dzielić się nią z innymi. Ta logika wpisana jest w Eucharystię. Otrzymujemy Jego miłość i dzielimy ją z innymi. Taka jest jej logika! Kontemplujemy w niej bowiem Jezusa – chleb łamany i ofiarowany, krew przelaną dla naszego zbawienia. Jest to obecność, która jak ogień spala w nas postawy egoistyczne, oczyszcza nas ze skłonności, by dawać tylko wtedy, gdy otrzymaliśmy, i rozpala pragnienie, abyśmy i my – w jedności z Jezusem – stali się chlebem łamanym i krwią przelaną dla braci.

Fragment przemówienia podczas spotkania z wiernymi na modlitwie Anioł Pański w Watykanie, 03.06.2018

Ks. bp Aleksander Kaszkiewicz

Jakże wielki i wspaniały jest dar Eucharystii! Jak przedziwny jest ten pokarm, który daje nam życie wieczne! Dostępny dla każdego, kto tylko zechce przyjąć go w wierze. I teraz znów zapytajmy siebie o wiarę: czy wierzę w ten dar? Czy ufam obietnicy Chrystusa? Czy przyjmuję z wiarą i wdzięcznością Jego zaproszenie na ucztę, dającą nam przedsmak uczty życia wiecznego w ojczyźnie niebieskiej?..

Dziś w procesji Bożego Ciała Pan Jezus wychodzi nam na spotkanie ze swoją nieskończoną miłością. Niesiony w Najświętszym Sakramencie wchodzi w naszą rzeczywistość, mija domy wierzących i niewierzących, gorliwych i obojętnych, mija sklepy i urzędy, hotele, szkoły i szpitale, miejsca, w których toczy się życie zwyczajnych, słabych, grzesznych ludzi, aby nieść wszystkim swoje błogosławieństwo.

Tak jak śpiewamy w pięknej pieśni eucharystycznej, „zagrody nasze widzieć przychodzi i jak się Jego dzieciom powodzi". Idąc za Nim, wyznajemy publicznie swoją wiarę. Ale także – co jest jeszcze trudniejsze – wyznajemy, że chcemy iść za Chrystusem w sensie biblijnym, to znaczy być Jego uczniami i Go naśladować. Idźmy więc z radością, wiedząc, że mamy Boga bliskiego i pełnego miłości, któremu na nas zależy, którego warto kochać i który pomaga nam kochać innych!

Fragment homilii wygłoszonej przed procesją Bożego Ciała w katedrze grodzieńskiej, 03.06.2018

WARTO WIEDZIEĆ

◆ W Ogrodach Watykańskich odbyła się ceremonia poświęcenia mozaiki przedstawiającej Maryję, Patronkę Gwatemali. Uroczystości przewodniczył kardynał Guseppe Bertello, prezydent państwa-miasta Watykan. Inicjatywa wynikła z okazji 50-lecia nadania statusu bazyliki sanktuarium Najświętszej Panny Różańca w Gwatemali – stolicy kraju o tożsamej nazwie. Ogrody Watykańskie od dawna ozdabiają liczne reprodukcje obrazów i figur z różnych krańców świata, od niejakiego czasu – również mozaika z wizerunkiem Patronki Gwatemali

◆ Podczas tegorocznego XI Święta Dziękczynienia do Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie (Polska) zostały uroczyście wniesione relikwie św. Faustyny Kowalskiej. Z tej okazji w kościele odprawiono Mszę św. dziękczynną i odmówiono Akt Zawierzenia i Dziękczynienia. Eucharystię celebrował prymas Polski abp Wojciech Polak. W koncelebrze uczestniczyło również około 100 biskupów z Polski i zagranicy.

◆ Parlament Portugalii podczas głosowania nie zgodził się na depenalizację tzw. śmierci wspomaganej. Decyzja większości deputowanych oznacza w praktyce brak zgody na legalizację eutanazji. Komentatorzy telewizji SIC ocenili, że dyskusja w Zgromadzeniu Republiki stała się jedną z najważniejszych w historii portugalskiej demokracji liczonej od bezkrwawego zamachu stanu w 1974 roku, za sprawą którego upadł konserwatywny reżim salazarystów.

◆ Ukraiński Uniwersytet Katolicki ogłasza konkurs stypendialny na studia zgodne z programem magisterskim „Nauki ekumeniczne: chrześcijaństwo w dialogu ze światowymi religiami, społeczeństwem i mediami". Wziąć w nim udział mogą osoby posiadające stopień licencjata, magistra lub kwalifikowanego specjalisty zdobyty na wydziale teologii lub innej specjalizacji (kierunku przygotowania), a także ci, którzy kończą studia licencjackie w czerwcu 2018 roku. Konkurs trwa do 15 czerwca.

◆ Po powrocie do ojczyzny zwycięzcy Ligi Mistrzów swoje świętowanie rozpoczęli wizytą w madryckiej katedrze. Ekipa Realu Madryt na czele z szefem klubu Florentino Pérezem i trenerem Zinedinem Zidanem podziękowali Matce Bożej za triumf nad Liverpoolem. W katedrze przywitał ich miejscowy biskup Jesús Vidal. „Dla wielu chłopców jesteście autorytetem, przykładem tego, że warto niestrudzenie pracować. Młodzi bardzo potrzebują takich wzorców!" – zaznaczył hierarcha. Na koniec obrońca Jesús Vallejo odczytał modlitwę wiernych, a następnie cała drużyna udała się do figury Matki Bożej, gdzie złożyła puchar.

credo.pro; gosc.pl; niedziela.pl

ciąg dalszy ze str. 1

PIELGRZYMI SĄ JUŻ GOTOWI

Piesze pielgrzymki do Budsławia

IV piesza pielgrzymka Lida – Budsław

Pielgrzymka wyruszy 23 czerwca po Mszy św. o godz. 9.00 w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego. Hasłem pielgrzymki będą słowa: „Wierzyć. Rozumieć. Świadczyć".

Zapisy oraz informacje szczegółowe pod numerem: (8 029) 121-10-82, ks. Denis Braziński

XIX piesza pielgrzymka Smorgonie – Budsław

Salezjańska młodzieżowa pielgrzymka ewangelizacyjna wyruszy 26 czerwca po Mszy św. o godz. 10.00 w kościele pw. Michała Archanioła. Jej tegoroczne hasło brzmi: „Panie, daj mi tej wody!".

Zapisy oraz informacje szczegółowe pod numerem: (8 029) 389-76-69, ks. Paweł Szczerbiński SDB.

VIII piesza pielgrzymka Gudohaje – Budsław

Pielgrzymka wyruszy 25 czerwca po Mszy św. o godz. 7.00 w kościele pw. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny. Tematem rozważań będą słowa: „Maryja – Oblubienica Ducha Świętego".

Zapisy oraz informacje szczegółowe pod numerem: (8 029) 656-19-25, o. Kazimierz Morawski OCD.

Uroczystości w narodowym sanktuarium Matki Bożej w Budsławiu odbędą się w dniach 1-2 lipca.

Piesze pielgrzymki do Trokiel

Grodno – Trokiele

Rozpoczęcie pielgrzymki: 2 lipca o godz. 9.00 (Msza św. w kościele pw. św. Franciszka Ksawerego).

Odpowiedzialny: ks. Paweł Sołobuda, (8-029) 637-07-17.

Nowogródek – Trokiele

Rozpoczęcie pielgrzymki: 4 lipca o godz. 9.00 (Msza św. w kościele pw. św. Michała Archanioła).

Odpowiedzialny: ks. Jerzy Żegaryn, (8-044) 552-21-99.

Iwie – Trokiele

Rozpoczęcie pielgrzymki: 2 lipca o godz. 9.00 (Msza św. w kościele pw. Trójcy Przenajświętszej w Surwiliszkach).

Odpowiedzialny: ks. Jan Gawecki, (8-029) 632-21-79.

Oszmiana – Trokiele

Rozpoczęcie pielgrzymki: 3 lipca o godz. 7.30 (Msza św. w kościele pw. świętych apostołów Piotra i Pawła w Borunach o godz. 14.00).

Odpowiedzialny: ks. Jan Woroniecki, (8 029) 880-92-94.

Wołkowysk – Trokiele

Rozpoczęcie pielgrzymki: 2 lipca o godz. 8.00 (Msza św. w kościele pw. św. Wacława).

Odpowiedzialny: ks. Jerzy Sadowski, (8 033) 344-40-20.

Uroczystości w diecezjalnym sanktuarium Matki Bożej Królowej Naszych Rodzin w Trokielach odbędą się w dniach 6-7 lipca.

Kościół pobernardyński.

ciąg dalszy ze str. 1

Kościół wyróżnia się mieszanką różnych stylów architektonicznych

Szczególnym kościół pobernardyński czyni połączenie w architekturze elementów różnych stylów: gotyku, renesansu i baroku. Okna świątyni są gotyckie, jednak całość raczej przypomina renesans holenderski. Główna fasada kościoła jest wykonana w stylu wczesnego baroku. W stylu późnego baroku natomiast dobudowano po wielkim pożarze 2 górne kondygnacje dzwonnicy.

W ten sposób dzięki kombinacji różnych stylów architektonicznych świątynia staje się unikalna i niepowtarzalna.

Główna fasada była rekonstruowana na wzór rzymskiego jezuickiego kościoła Il Gesu, pierwotny projekt którego przygotował Michał Anioł Buonarotti.

Ponad 10 lat świątynię zdobił obraz Matki Bożej z Budsławia

Z pewnych źródeł wiadomo, że wcześniej jeden z ołtarzy w kościele pobernardyńskim był poświęcony Matce Bożej Budsławskiej. Niektórzy historycy twierdzą, że w latach 1654-1665 znajdował się tu sam cudowny obraz (z innych źródeł wynika natomiast, że w latach wojny Rosji z Rzeczpospolitą Polską obraz został wywieziony z Budsławia do polskiej Sokółki).

Jedna z kaplic w kościele jest poświęcona Jezusowi Miłosiernemu. Powstała dzięki staraniom proboszcza ks. prałata Antoniego Chańko, za zgodą biskupa grodzieńskiego Aleksandra Kaszkiewicza. Kult Miłosierdzia Bożego w parafii wprowadził poprzednik proboszcza ks. infułat Michał Aronowicz. Pośrodku kaplicy znajduje się figura Jezusa Miłosiernego, a u góry na ścianie widnieją wizerunki czcicieli kultu Miłosierdzia Bożego, między innymi sióstr ze Zgromadzenia Bożego Miłosierdzia: s. Teresy Potockiej (założycielki) i s. Cecylii Obuchowskiej (matki generalnej); sióstr nazaretanek; a także księży: ks. Józefa Gracewicza (proboszcza w Kamionce), ks. Michała Aronowicza (proboszcza kościoła pobernardyńskiego) i ks. Piotra Bartoszewicza (proboszcza w Żołudku). Wszystkie te osoby aktywnie przyczyniały się do rozwoju kultu Miłosierdzia Bożego na terytorium współczesnej Białorusi.

Wszystkie 16 ołtarzy ozdobione sztucznym marmurem należą do szczególnych wartości świątyni.

W kościele zachowało się wiele zabytkowych przedmiotów religijnych

Jedną z najstarszych rzeczy w świątyni jest pamiątkowa tablica konsekracji kościoła, której dokonał biskup Eustachy Wołłowicz 13 maja 1618 roku. Przy wejściu do świątyni można zobaczyć drewnianą figurę Ukrzyżowanego Jezusa Chrystusa. Istnieje opinia, że pojawiła się tam w 1680 roku (wcześniej znajdowała się w ołtarzu głównym). Najstarsze wota w świątyni są datowane na rok 1796. Około 1800 roku w kościele pojawiły się konfesjonały znajdujące się tam do dnia dzisiejszego.

Być może niektóre zabytkowe rzeczy z kościoła pobernardyńskiego z czasem zostaną przekazane do diecezjalnego muzeum (po jego otwarciu).

Kościół pw. św. Kazimierza we Wsielubiu *(dekanat Nowogródek)*

zbudowany w 1433 roku (data konsekracji nieznana)

Kościół pw. św. Mikołaja Biskupa w Gieranionach *(dekanat Iwie)*

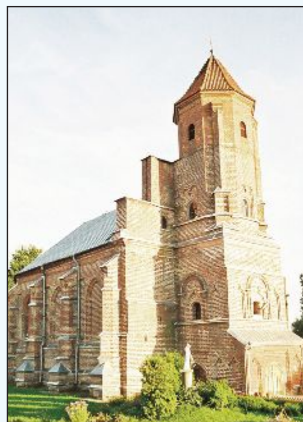
zbudowany w 1433 roku konsekrowany w 1771 roku

Kościół pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Bystrzycy *(dekanat Ostrowiec)*

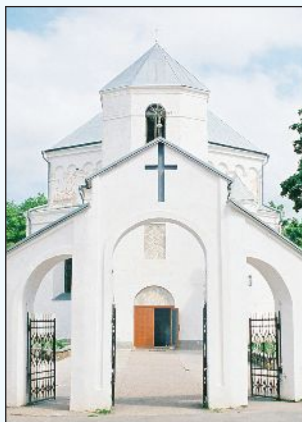
zbudowany w 1523 roku (data konsekracji nieznana)

Kościół pw. św. Michała Archanioła w Gnieźnie *(dekanat Wołkowysk)*

zbudowany w 1524 roku konsekrowany w 1527 roku

Kościół pw. św. Michała Archanioła w Smorgoniach

zbudowany w 1553 roku (data konsekracji nieznana)

10 PRZYKAZAŃ PIELGRZYMA

1. Odpowiednio wcześniej zadbaj o drogę.

Pielgrzym powinien pomyśleć o tym, co może mu się przydać w podróży i spakować niezbędne rzeczy. Nie robi się tego w ostatnim dniu, gdyż można o czymś zapomnieć. O wiele spraw już zadbali organizatorzy. Niech więc Tobie osobiście nie będzie wstyd za takie drobiazgi, jak na przykład nieprzygotowany plecak lub niewygodne buty.

2. Zdecyduj, z jaką intencją wyruszysz w pielgrzymkę.

Zastanów się, co Cię obecnie niepokoi, trwoży, z jakim zamiarem chciałbyś wybrać się w drogę do świętego miejsca. Mogą to być intencje dziękczynne, błagalne, przebłagalne za grzechy i in. Nie zapominaj również o „zbieraniu" intencji gospodarzy domu, gdzie zostaniesz przyjęty na nocleg. Będzie to najlepszym wyrazem wdzięczności ludziom za wyświadczone dobro.

3. Pamiętaj, że najważniejszy w drodze – Bóg.

Pielgrzymka jest przede wszystkim czasem modlitwy i pokuty (rekolekcji w drodze). Główne miejsce powinien zajmować Bóg, dla Niego ruszamy w podróż do świętego miejsca. Bóg nie czeka „na mecie" – towarzyszy Ci w drodze. Dlatego warto najpierw skupić uwagę nie na tym, co pochodzi „z tego świata", lecz skierować swoje spojrzenie ku Wszechmocnemu, dzięki któremu szlak pielgrzyma wypełnia się głębokim i prawdziwym sensem.

4. Godnie i ofiarnie przyjmuj spotykane trudności.

Szlak pielgrzyma nie jest łatwy. Nie raz w drodze trafiają się różne przeszkody, niespodzianki. Warto przyjmować życiowe kłopoty w duchu pielgrzymkowej ofiary. Można też ofiarować cierpienia w pewnej intencji. W ten sposób przyniesie to maksymalną korzyść w sensie duchowym.

5. Bądź punktualny.

Spóźnianie się z postojów, na posiłek, Mszę św. naruszają porządek pielgrzymki i mnożą nieporozumienia między jej uczestnikami. Trzeba szanować ludzi, razem z którymi kroczysz naprzód. Obojętność w stosunku do bliźnich może poskutkować dla innych nieprzyjemnościami lub problemami, których dałoby się uniknąć. Powinieneś być pilny, przestrzegać zasad regulaminu, podporządkowywać się odpowiedzialnym za pielgrzymkę, która trzyma się pewnego określonego programu.

6. Bądź życzliwy dla kolegów w pielgrzymce.

Mieć dla bliźniego otwarte serce oznacza być wrażliwym na jego potrzeby. Jeśli widzisz, że ktoś potrzebuje pomocy, nie pozostawaj obojętny. I zawsze się staraj znaleźć dla kolegów w pielgrzymce dobre słowo oraz uśmiech. Podobny gest z twojej strony może pokrzepić bliźniego na duchu i dodać sił, których zdarza się, że zabraknie.

7. Wyznawać swoją wiarę z dumą.

Nie wstydź się świadczyć o swojej przynależności do Kościoła Chrystusowego. Włączaj się w śpiew uwielbienia, wspólną modlitwę, z którą kroczy pielgrzymka. Nie leń się pomachać ręką mieszkańcom mijanych miejscowości. Pielgrzymka jest wyraźną demonstracją wiary chrześcijańskiej.

8. Podczas modlitwy wspominaj o innych ludziach.

W drodze podczas ogólnej lub prywatnej modlitwy, Mszy św. przywołuj w pamięci krewnych, bliskich, przyjaciół, znajomych i nieznajomych, wspólnie z którymi tworzymy wspólnotę Kościoła. Ofiaruj swoją modlitwę w ich intencjach – o charakterze orędowniczym, posiada szczególną moc.

9. Przystąp do sakramentu spowiedzi, by złączyć się z Chrystusem w Eucharystii.

Aby owocnie skorzystać z rekolekcji w drodze, warto przystąpić do sakramentu pokuty i pojednania. Można to uczynić bezpośrednio przed rozpoczęciem pielgrzymki lub w jej trakcie. Serce oczyszczone z grzechów pozwala odczuwać błogą lekkość, dzięki czemu podróż też wydaje się łatwiejsza.

10. Po przyjściu do świętego miejsca weź udział w czuwaniu.

Dotarłszy do celu pielgrzymki, znajdź możliwość trwania przez jakiś czas sam na sam z Bogiem. Oczywiście, bardzo ważny jest udział w uroczystościach, jednak potrzeba też wyciszenia. Właśnie w tym celu każdy podąża do świętego miejsca: by osobiście stanąć przed Bogiem.

Angelina Pokaczajło

Czy wiedzieliście, że... ?

Setki lat z wieży kościoła biją w ogromny dzwon

W wieży kościelnej znajdują się dwa dzwony (dawniej cztery), pochodzące z XVIII w., które się tam pojawiły z oszczędności i staraniem wileńskiego mistrza oraz przełożonych byłego klasztoru ojców bernardynów. Największy z nich waży prawie pięć ton!

A propos, wszystkie starożytne dzwony grodzieńskie były opatrzone informacją: „Grodnae apud Patrum Bernardinorum", co oznacza, że odlewy powstały w pracowni urządzonej w klasztorze.

Jeden ze starodawnych dzwonów można usłyszeć z wieży kościoła podczas wielkich uroczystości.

Na terytorium byłego klasztoru ojców bernardynów znajduje się seminarium duchowne

Dziś przy kościele pobernardyńskim mieści się budynek Wyższego Seminarium Duchownego. Wcześniej znajdował się tam klasztor ojców bernardynów. Być może powstał on w miejscu stajni królewskich (w 1494 roku książę Aleksander Jagiellończyk oddał te tereny na własność zakonnikom). Oprócz kościoła i klasztoru na ziemiach ojców bernardynów znajdował się cmentarz, kapliczka, krużganek, szkoła, szpital-przytułek, sad, ogród, a także budynki gospodarcze: łaźnia, kuźnia, studnia, murowanka, browar, stajnia, młyn wołowy, spichrz, chlewiki, chmielnik.

Naprzeciwko kościoła po drugiej stronie drogi stał kościół i klasztor sióstr bernardynek. Został pobudowany mniej więcej w tym samym czasie. Działał do połowy XIX w. Dziś w miejscu byłego kościoła i klasztoru znajduje się Grodzieński Obwodowy Teatr Dramatyczny.

Od wczesnych lat 20. XX w. część klasztoru ojców bernardynów zajmowała żeńska szkoła powszechna, którą kierował wieloletni proboszcz kościoła pobernardyńskiego ks. kanonik Antoni Kuryłłowicz.

W kościele wzięła ślub znana pisarka

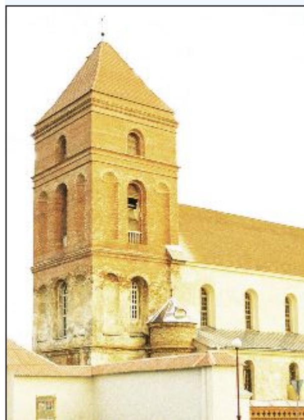
Prawie 124 lata temu w kościele pobernardyńskim sakrament małżeństwa przyjęli słynna polska pisarka Eliza Orzeszkowa i adwokat Stanisław Nahorski. W 1991 roku z okazji 150. rocznicy urodzin pisarki w jeden z filarów świątyni wmurowano tablicę pamiątkową ku jej czci.

Eliza Orzeszkowa spędziła w Grodnie większą część swojego życia. Dzięki niej miasto stało się ważnym centrum życia literackiego. Dom pisarki był miejscem spotkań wielu wybitnych naukowców, pisarzy i artystów. Za życia Orzeszkowa była nominowana do Nagrody Nobla z literatury. Oprócz tego aktywnie zajmowała się działalnością społeczną i charytatywną.

W kościele zachowuje się też pamięć o 12 wybitnych działaczach Wielkiego Księstwa Litewskiego i Rzeczypospolitej, wielu z których było fundatorami budowy świątyni.

Angelina Pokaczajło

Kościół pw. św. Mikołaja Biskupa w Mirze *(dekanat Nowogródek)*

zbudowany do 1587 roku
konsekrowany w 1587 roku

Kościół pw. Znalezienia Krzyża Świętego w Grodnie

zbudowany w latach 1595-1600
konsekrowany w 1618 roku

Kościół pw. Trójcy Przenajświętszej w Żodziszkach *(dekanat Smorgonie)*

zbudowany w 1612 roku
(data konsekracji nieznana)

Kościół pw. św. Jana Chrzciciela w Holszanach *(dekanat Oszmiana)*

zbudowany do 1618 roku
konsekrowany w 1618 roku

Kościół pw. św. Jakuba Apostoła w Cudzieniszkach *(dekanat Oszmiana)*

zbudowany w 1628 roku
(data konsekracji nieznana)

CatholicNews.by

Wszystko o Janie Pawle II

W Polsce trwają prace nad powstaniem „Wojtyła-portalu", zawierającego katalog internetowy wszystkich materiałów związanych z osobą Jana Pawła II, które dokumentują jego życie i naukę.

Serwis jest tworzony w czterech kierunkach: popularyzacja – materiały użyteczne dla reżyserów filmowych, dziennikarzy i instytutów kultury; edukacja – to, co może się przydać nauczycielom i katechetom; nauka – dla studiujących dziedzictwo św. Jana Pawła II; oraz dział dla tych, którzy osobiście interesują się życiem i nauką Ojca Świętego.

WORTAL JP2 zacznie działać w 2020 roku, z okazji 100. rocznicy urodzin papieża Polaka.

„Australijska Kolekcja"

„Australia. Kolekcja Indiańska Muzeów Watykańskich" – pod taką nazwą ukazał się katalog eksponatów papieskiego zbioru sztuki poświęconego historii i kulturze rdzennych narodów dalekiego kontynentu.

Katalog przybliża historię tworzenia kolekcji, która dziś liczy ok. 300 eksponatów. Kultura kontynentu jest analizowana pod różnymi względami, włączając wkład badaczy różnorodnego pochodzenia oraz bliską współpracę z przedstawicielami rdzennych mieszkańców Australii.

Muzeum etnograficzne powstało z inicjatywy papieża Piusa XI w celu pokazania bogactwa kulturowych, artystycznych i duchowych tradycji różnych narodów. Najpierw placówka znajdowała się w Rzymie, po czym została przeniesiona do Watykanu.

„Więcej niż jeden dzień"

Pod takim tytułem UNICEF Polska rozpoczyna kampanię, której celem jest zebranie środków na ratowanie zdrowia i życia noworodków oraz zapewnienie matkom odpowiedniej opieki okołoporodowej.

Według danych Funduszu NZ na rzecz Dzieci, każdego dnia na świecie umiera około 7 000 noworodków. Ponad 80% zgonów jest spowodowanych przedwczesnym rozwiązaniem, powikłaniami przy porodzie lub infekcjami.

Dzieci w najbogatszych krajach mają nawet 50 razy większą możliwość, aby przeżyć pierwszy miesiąc życia, niż dzieci w najuboższych regionach świata. Niemowlęta urodzone w Japonii, Islandii i Singapurze mają największe szanse na przeżycie, a w Pakistanie, Republice Środkowoafrykańskiej i w Afganistanie – najmniejsze.

Jak wygląda medalik św. Benedykta?

Tradycyjny medalik św. Benedykta, nazywany też Krzyżem św. Benedykta, pochodzi z 1664 roku. Wizerunki rozmieszczające się na nim zostały zatwierdzone przez Stolicę Apostolską w 1857 roku. W odpowiednim dokumencie zaznaczono, że używając medalika i modląc się przez wstawiennictwo świętego, można wybłagać u Boga liczne łaski, szczególnie obronę przed złym duchem.

Na awersie medalika znajduje się wizerunek św. Benedykta, który w prawej ręce trzyma krzyż, a w lewej – regułę zakonną. Po lewej od świętego stronie leży mitra – symbol władzy zgromadzenia benedyktynów, a po prawej siedzi kruk. Jest też napis: Crux Sancti Patris Benedicti (Krzyż świętego ojca Benedykta). Na rewersie – duży krzyż, a na nim w odpowiedniej kolejności widnieją litery łacińskich wyrazów, które tłumaczą znaczenie samego medalika. W ten sposób w czterech płaszczyznach, rozdzielonych znakiem krzyża, znajdują się następujące skróty: CSPB (Crux Sancti Patris Benedicti – Krzyż świętego ojca Benedykta). Na pionowej belce Krzyża, od góry do dołu: CSSML (Crux Sancta Sit Mihi Lux – Święty Krzyż niech mi świeci). Na poziomej belce: NDSMD (Non Draco Sit Mixi Dux – Starożytny zły smok niech zginie). Dookoła krzyża: VRSNSMV (Vade Retro Satana, Non Suade Mihi Vana – Szatan niech odstąpi, próżność niech we mnie nie wstąpi), SMQLIVB (Sunt Mala Quae Libas Ipse Venena Bibas – Złem mnie nie skusi, kubek otruty sam osuszy).

Jeśli medalik znacznie różni się od przytoczonego opisu, lepiej z niego nie korzystać. Po pierwsze, może nie mieć potwierdzenia Stolicy Apostolskiej. Po drugie, może zawierać okultystyczne i masońskie wizerunki, które są niebezpieczne dla chrześcijanina.

Ks. Maksym Boczarnikow
Według grodnensis.by

Dlaczego czcimy Serce Jezusa?

W czerwcu w sposób szczególny modlimy się do Serca Pana Jezusa. Czcimy Je także przez obchodzenie poświęconej Mu uroczystości w piątek po dawnej Oktawie Bożego Ciała. W każdy pierwszy piątek miesiąca wynagradzamy Mu za grzechy swoje i całego świata. Dlaczego wysławiamy Serce, a nie Osobę Chrystusa? Jaki sens ma cześć oddawana organowi ciała?

Na początku warto podkreślić, że pomiędzy kultem Serca Pana Jezusa a kultem Osoby Syna Bożego nie ma żadnej sprzeczności. Wręcz przeciwnie – cześć oddawana Najświętszemu Sercu jest czcią oddawaną samemu Chrystusowi. Nie chodzi tu o ubóstwienie jednego z Jego organów, tylko o kult miłosiernej Miłości, której on jest wyrazem.

Serce jest jednym z najważniejszych ludzkich organów. Szkic serca człowieka przeszytego kamiennym ostrzem, znaleziony w jednej z grot na pograniczu Francji i Hiszpanii (40 tys. lat p.n.e.), świadczy o tym, że już w starożytności ludzie zdawali sobie sprawę z istoty znaczenia tego organu: ugodzić kogoś w serce oznacza pozbawić życia.

W literaturze antycznej wyraz „serce" oznaczał nie tylko fizyczny organ człowieka, lecz także wnętrze, stan ducha, charakter. W Piśmie Świętym serce jest uosobieniem moralności. Sam Chrystus uważa serce za źródło zła i dobra w ludziach: „To, co z ust wychodzi, pochodzi z serca, i to czyni człowieka nieczystym. Z serca bowiem pochodzą złe myśli, zabójstwa, cudzołóstwa, nierząd, kradzieże, fałszywe świadectwo, przekleństwa. To właśnie czyni człowieka nieczystym" (Mt 15, 18-20). Jednak zło nie powinno zajmować miejsce w człowieczym sercu. Pan Jezus więc daje ludziom swoje Serce jako wzór do naśladowania: „Uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem" (Mt 11, 29).

Powszechnie serce uchodzi za symbol miłości. Stąd wzięła się tradycja dawania prezentów w kształcie serduszka, na przykład w dniu św. Walentego lub przy innych okazjach. Serce reaguje na każdy odruch miłości, o czym pisało już wielu poetów i pisarzy wszech czasów. Kiedy więc Chrystus ofiarował swoje Serce jako symbol i źródło najwyższej miłości ku ludziom, posłużył się symboliką znaną i powszechnie przyjętą, dlatego tak zrozumiałą i wymowną.

Miłość Stwórcy względem każdego człowieka jest najwyższa, ponieważ dla nas i dla naszego zbawienia Chrystus, „istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej" (Flp 2, 6-8). „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich" (J 15, 13).

W Ewangelii czytamy, że Serce Jezusa wiszącego na krzyżu zostało przebite włócznią rzymskiego żołnierza. Natychmiast wypłynęła z niego krew i woda, co oznaczało danie w darze wszystkich łask od Wszechmocnego, przygotowujących i prowadzących człowieka do życia wiecznego. Tak wielka miłości naszego Pana w każdym wierzącym powinna pobudzać do wdzięczności. Wszyscy jesteśmy powołani do miłości ku Bogu i bliźniemu na wzór Serca Jezusowego. Nasze serca mają dążyć do tego, by stać się świątynią Wszechmocnego, który ma w niej zamieszkać na stałe, a także ośrodkiem współczucia i pomocy bliźniemu.

Kult Najświętszego Serca Jezusowego pomaga wiernym nieustannie wzrastać w miłości, zbliżając się w ten sposób do miłości doskonałej, którą kocha nas Bóg. Pamiętajmy, że możemy, a nawet wręcz powinniśmy oddawać cześć Sercu Jezusa nie tylko w czerwcu lub pierwsze piątki miesiąca, lecz w ciągu całego roku. Jak najczęściej korzystajmy z tej możliwości!

Ks. Paweł Ejsmont

Święty orędownik z Padwy

Św. Antoni Padewski jest czczony przez licznych wiernych za cuda, uczynione za jego wstawiennictwem. Mimo że minęło już prawie osiem wieków po jego śmierci, święty nadal szczyci się wielkim szacunkiem wśród wiernych, szczególnie mieszkańców miasteczka Odelsk, w którym każdego roku 13 czerwca odbywa się festyn ku czci św. Antoniego.

Św. Antoni Odelski – tak nazywaliśmy i nazywamy tego świętego. Dowiedziałem się o nim przede wszystkim od swoich rodziców i babci. Każdego razu, gdy przychodziliśmy do kościoła, najpierw szliśmy się pomodlić przed ołtarz św. Antoniego. Szczególny zachwyt wzbudzały we mnie wota znajdujące się nad ołtarzem. Pytałem rodziców, co oznaczają i dlaczego się tam znajdują. Dowiedziawszy się, że są one symbolem wdzięczności od ludzi za otrzymane łaski, odczułem ogromny szacunek do św. Antoniego i jako nastolatek często modliłem się przy ołtarzu z cudownym obrazem świętego.

Gdy w 1961 roku nasza rodzina przeniosła się do Grodna, jako parafianin kościoła franciszkańskiego często modliłem się przed obrazem św. Antoniego, szczególnie podczas egzaminów w szkole, rekrutacji na studia oraz w latach nauki. Nie raz przychodziłem przed ołtarz świętego do kościoła pobernardyńskiego.

Jednak trzeba zaznaczyć, że zamiłowanie do kultu św. Antoniego wyniosłem właśnie z odelskiej parafii. Moje dzieciństwo przypadło na lata prześladowania wiary, gdy w miasteczku przez długi czas nie było kapłana. Mimo to na odpust ku czci św. Antoniego wierni zawsze zdobywali pozwolenie upełnomocnionego ds. religii i narodowości, by przyjechał ksiądz z innej parafii. Pamiętam, jakie tłumy ludzi brały udział w nabożeństwach odpustowych... Zdawało się, że cały świat przybył do Odelska. Ludzi pociągał też kiermasz, organizowany w czasie festynu.

Kult św. Antoniego w miejscowości jeszcze bardziej się rozwinął po tym, jak w latach 50. ubiegłego wieku proboszczem został ks. Piotr Bartoszewicz, zdolny kaznodzieja i opiekun młodzieży. Jako ministrant dużo czasu spędzałem w zakrystii i na własne oczy widziałem, jak parafianie prosili kapłana, by się pomodlił w ich osobistych intencjach do św. Antoniego. Ludzie mocno wierzyli w pomoc świętego, więc się zwracali do niego. Na mnie, nastolatku, wywierało to duże wrażenie. Odważę się powiedzieć, że moja formacja duchowa odbywała się pod opieką św. Antoniego. Kult świętego i wiara ludzi w jego pomoc w czasach, w których wszędzie mówiono, że religia jest opium dla ludu, miały tak wielkie znaczenie, że wszelkie próby ateistów nie zdołały zachwiać fundamentu Kościoła.

Dziś nie da się sobie wyobrazić Odelsk bez św. Antoniego i odpustu ku jego czci. Z okazji uroczystości odbywają się różne nabożeństwa, nawet o północy. Miło widzieć, że tradycja odmawiania Różańca przez całą rodzinę, chodząc dookoła kościoła, trwa do tej pory, zarówno jak obejście ołtarza głównego na kolanach. Dzięki staraniom byłego proboszcza ks. Walerego Bykowskiego w Odelsku postawiono figurę świętego. Teraz wita i żegna podróżnych, którzy zajrzeli do miasteczka. Obecny proboszcz ks. Witalij Wnorowski rozpoczął poważne prace remontowe w kościele, które na pewno będą sprzyjały dalszemu rozwojowi kultu św. Antoniego.

Wiadomo, że święty jest patronem, który pomaga w odnajdywaniu zagubionych rzeczy. Mnie kojarzyło się to waśnie ze straconą wiarą, więc uważałem za konieczne modlić się do świętego, by ją odnaleźć. Już jako kapłan i biskup często korzystam z tego porównania, ponieważ temat zagubionej wiary jest bardzo aktualny w dzisiejszym świecie. Wierzę, że przez wstawiennictwo św. Antoniego współczesny człowiek może na nowo odnaleźć wiarę i nią żyć. Dlatego też w naszych czasach postępującej sekularyzacji warto zwracać się do świętego i prosić o pomoc, by pozostawać mocnymi w wierze i chrześcijańskim świadectwie.

Ks. abp Tadeusz Kondrusiewicz

WIADOMOŚCI

DIECEZJALNY DZIEŃ DZIECKA

VIII Diecezjalny Dzień Dziecka odbył się przy grodzieńskiej parafii Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Na spotkanie przybyli też przedstawiciele archidiecezji mińsko-mohylewskiej oraz diecezji pińskiej. Łącznie w święcie wzięło udział ponad 2 500 osób. Dzieciom towarzyszyli siostry zakonne, kapłani, katecheci, rodzice i opiekunowie. Uroczystego otwarcia dokonał biskup grodzieński Aleksander Kaszkiewicz razem z organizatorem ks. Jerzym Martinowiczem. Bogaty program spotkania zawierał szereg atrakcji. Salon fryzjerski, zakład twórczy, trampoliny, zjeżdżalnie dmuchane to zaledwie niektóre z rozrywek, z których mogli skorzystać uczestnicy święta. Najważniejszym wydarzeniem w trakcie dnia była Msza św., którą celebrował ordynariusz diecezji.

Przed Międzynarodowym Dniem Dziecka w Grodnie odbył się rajd samochodowy pod hasłem „Grodno – za życie", w parafii świętych apostołów Piotra i Pawła w Iwiu – rajd rowerowy pod nazwą „Dzieci Iwia za życie i pokój", w parafii św. Michała Archanioła w Smorgoniach – Święto Rodziny.

ORGANIZACJA CHARYTATYWNA „CARITAS"

Diecezjalne „Caritas" otworzyło charytatywną linię telefoniczną pod numerem: 89-02-214-22-22. Kwota ofiarowywana za jedno połączenie wynosi trzy ruble. Zebrane środki zostaną skierowane na okazanie pomocy dzieciom z rodzin wielodzietnych, niepełnych i zastępczych, osobom niepełnosprawnym, a także obywatelom, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji życiowej.

BISKUPI BIAŁORUSI

KKBB zawiadamia, że na Białorusi organizuje się kurs przygotowawczy dla kandydatów do kapłaństwa z siedzibą w Mińsku, grodzieńskie WSD przekształca się w Międzydiecezjalne Seminarium Duchowne, pińskie WSD na okres próbny wynoszący dwa lata akademickie pozostaje diecezjalnym seminarium dla kandydatów z diecezji pińskiej. Dekret będzie obowiązywał od 2018/2019 roku akademickiego.

JEDNYM WERSEM

• Na uroczystość odpustową do parafii Trójcy Przenajświętszej w Gierwiatach (dekanat Ostrowiec) przybył z wizytą arcybiskup wileński Gintaras Grušas. • W budynku kurii odbyło się spotkanie katechetów diecezji grodzieńskiej, podczas którego podsumowano rok katechetyczny 2017/2018. • Dzieci pierwszokomunijne z parafii świętych apostołów Piotra i Pawła w Iwiu zrealizowały pielgrzymkę autokarową do diecezjalnego sanktuarium w Trokielach. • Prymicyjna Msza św. neoprezbitera ks. Aleksego Więckiewicza, który przyjął święcenia kapłańskie z rąk arcybiskupa Marka Jędraszewskiego w Stadnikach (Polska), odbyła się w grodzieńskiej parafii Miłosierdzia Bożego. • W diecezjalnym sanktuarium w Trokielach odbyło się spotkanie ogólne członków ruchu modlitewnego w intencji kapłanów „Margaretka" w diecezji grodzieńskiej, a także ogólnopaństwowe spotkanie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. • Pijarskie duszpasterstwo nauczycieli z Lidy i Szczuczyna zgromadziło się na spotkaniu w lidzkiej parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. • Z okazji Diecezjalnego Dnia Ojca z Oszmiany do Borun wyruszyła piesza pielgrzymka mężczyzn. • Dzieci z parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i św. Jozafata Kuncewicza w Sopoćkiniach wzięły udział we Mszy św. z okazji 5. rocznicy beatyfikacji bł. Małgorzaty Szewczyk w Oświęcimiu (Polska).

Przegląd wiadomości przygotowano na podstawie strony internetowej ***grodnensis.by.***

Czcigodnemu Ojcu Tomaszowi Książkiewiczowi
składamy słowa szczerego współczucia i żalu z powodu śmierci ojca.
Niech dobry Bóg jak najszybciej przyjmie go do swojego Królestwa,
a Ci doda sił i cierpliwości.

Parafianie z Jezior

W MODLITWIE WSPOMINAMY ZMARŁYCH DUSZPASTERZY:

10 czerwca 1998 r. – ks. prałat Michał Woroniecki CM, *wik. gen., WSD Grodno;*
18 czerwca 1954 r. – ks. kan. Antoni Kuryłłowicz, *wik. gen., prob. Grodno;*
19 czerwca 1942 r. – ks. Piotr Orański, *prob. Holszany;*
19 czerwca 1955 r. – ks. abp Romuald Jałbrzykowski, *Metropolita Wileński;*
21 czerwca 1941 r. – ks. Stanisław Staszelis, *prob. Surwiliszki;*
22 czerwca 1941 r. – ks. Stanisław Zubkowicz, *prob. Traby.*

ZAPOWIEDZI WYDARZEŃ

REKOLEKCJE IGNACJAŃSKIE ODBĘDĄ SIĘ W NOWOGRÓDKU

Ćwiczenia duchowe w dniach 17-23 czerwca będą przebiegać w ciszy. Jest przewidziana tylko codzienna rozmowa z kierownikiem duchowym.

Do udziału są zaproszeni wierni, osoby konsekrowane oraz kapłani.

Informacje szczegółowe oraz zapisy pod numerami: (8 029) 637-55-14, (8 033) 687-29-02 – ks. Tadeusz Krisztopik. E-mail: kstad@tut.by.

KARMELICI BOSI ZAPRASZAJĄ NA REKOLEKCJE

Będzie to czas duchowego odnowienia w duchu św. Teresy od Jezusa, św. Jana od Krzyża, św. Teresy od Dzieciątka Jezus oraz innych świętych zakonu karmelitów.

Plan rekolekcji do końca 2018 roku:

24-26 sierpnia – „Modlitwa jako przygotowanie do sakramentu pokuty", *o. Jerzy Kułaj OCD;*
24-28 września – „Rola Ducha Świętego w życiu duchowym oraz posłudze kapłana" (dla kapłanów), *o. Kazimierz Morawski OCD;*
14-16 grudnia – „W ogrodzie św. Teresy od Jezusa – droga życia duchowego", *o. Siergiej Tryścień OCD.*

Po raz pierwszy rekolekcje odbędą się w nowym karmelitańskim domu zakonnym w Miadzieli (archidiecezja mińsko-mohylewska).

Zapisy pod numerami: (8 017) 972-29-00, (8 029) 557-69-12 – o. Henryk Walejko OCD – lub mailowo: karmelmiadziel@gmail.com.

RADA DS. RODZINY PRZY KKBB ZAPRASZA NA KURSY-REKOLEKCJE

Odbędą się 22-27 czerwca w Nowogródku (ul. 1 Maja 26).

Podczas spotkania uczestnicy poszerzą swoją wiedzę o wierze, życiu rodzinnym, sposobach budowania dobrych relacji w małżeństwie. Każdy będzie miał możliwość zadać nurtujące go pytania w trakcie specjalnego punktu programu „100 pytań do...".

W kursach-rekolekcjach mogą wziąć udział wszyscy chętni, a szczególnie ci, którzy przygotowują się do pracy lub już pracują w poradni rodzinnej.

Zapisy trwają do 15 czerwca pod numerem (8 029) 588-42-73 lub mailowo meleshko_irina@mail.ru (Irena Mieleszko).

„SZKOŁA RODZENIA" ODBĘDZIE SIĘ W NOWOGRÓDKU

Kurs zajęć dla małżonków, ginekologów, akuszerów i innych zainteresowanych tematem zaplanowano na 6-11 lipca.

Jego cel – przygotowanie rodziców do porodu naturalnego oraz formacja instruktorów, którzy będą pomagali młodym rodzinom w okresie przedporodowym.

„Szkoła" proponuje cykl spotkań:

- robienie specjalnej gimnastyki;
- muzykoterapia;
- odpoczynek, relaks;
- przygotowanie do porodu;
- opieka nad noworodkiem.

Zajęcia odbywają się w ciekawej i różnorodnej formie: słuchanie wykładów, oglądanie filmów oraz modlitwa za dzieci.

„Szkoła Rodzenia" nosi charakter chrześcijański, ponieważ opiera się na osobistej rozmowie z Bogiem. Najważniejszy czas w ciągu dnia – Eucharystia.

Zapisać się na kurs można do 26 czerwca pod adresem elektronicznym meleshko_irina@mail.ru lub pod numerem (8 029) 588-42-73 (Irena Mieleszko).

LETNIE REKOLEKCJE ROZPOCZYNAJĄ SIĘ W ROSI

Co miesiąc w centrum rekolekcyjnym „Dom Miłosierdzia" będą się odbywały 3-dniowe ćwiczenia duchowe.

15-17 czerwca: „Bóg tak umiłował świat..." (J 3, 16), *ks. Czesław Pawlukiewicz.*
22-24 czerwca: rekolekcje dla małżeństw z modlitwą o dar potomstwa, *ks. Czesław Pawlukiewicz.*
29 czerwca – 1 lipca: rekolekcje dla mężczyzn, *ks. Walerian Lisowski.*
13-15 lipca: „Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia..." (Mt 6, 14), *ks. Mikołaj Cichonowicz.*
20-22 lipca: „Jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć królestwa Bożego" (J 3, 3), *ks. Czesław Pawlukiewicz.*
27-29 lipca: „Do ocalenia przez przebaczenie", *ks. Józef Hańczyc.*
10-12 sierpnia: „Nie bój się, wierz tylko..." (Mk 5, 36), *ks. Jerzy Kuźmicz.*
24-26 sierpnia: „Siedem grzechów głównych" (zgodnie z nauką Ojców Kościoła), *ks. Aleksy Romańczuk.*

Rozpoczęcie rekolekcji o godz. 18.00. Zakończenie – o 15.00.

Aby wziąć udział w ćwiczeniach duchowych, trzeba się zarejestrować pod numerem: (8 029) 886-31-28. W tym celu można dzwonić od poniedziałku do piątku w godzinach 11.00-12.00, 20.00-21.00.

Kalendarz wydarzeń

11 czerwca
Wspomnienie św. Barnaby Apostoła.

12 czerwca
Wspomnienie bł. Henryka Hlebowicza, prezbitera, męczennika II wojny światowej.

13 czerwca
Wspomnienie św. Antoniego z Padwy, prezbitera i doktora Kościoła.

14 czerwca
Wspomnienie św. Alojzego Gonzagi, zakonnika.

Programy redakcji katolickiej

„Głos Ewangelii"
Rozważania nad Słowem Bożym. Ukazuje się na Pierwszym Krajowym Programie Białoruskiego Radia w każdą niedzielę o godz. 8.00 w Grodnie na 96,9 FM, w Świsłoczy na 100.8 FM.

Wiadomości z Watykanu w języku białoruskim
Transmisja radiowa ze Stolicy Apostolskiej. Codziennie o godzinie 22.10 na 98,1 FM – w Grodnie, Wołkowysku, Szczuczynie, Lidzie, Mostach i obok tych miast; na 99,2 FM – w Brześciu i obok niego; o godzinie 20.00 na krótkich falach 6185 i 11715 kHz; o godzinie 20.00 i 6.20 na satelicie „Eutelsat Hotbird 13" w programie „Radio Vaticana Telepace". W każdą niedzielę o godzinie 8.55 na falach Pierwszego Krajowego Programu Radia Białoruskiego oraz w programie „Kultura" Radia Białoruskiego. W Internecie na stronie vatican.by.

Intencje różańcowe

Czerwiec
Aby chrześcijańskie rodziny diecezji przeżywające kryzysy odnowiły się duchowo i były gotowe do podjęcia ofiary miłości dla dobra wspólnego i swoich dzieci.

Biała lilia

Na skraju miasta w parku leśnym znajdowała się niewielka sadzawka. Rosły tam piękne żółte lilie wodne. A pośrodku widniała biała, najpiękniejsza. Spokojnie kołysała się na wodzie, gdy wiał łagodny wiatr.

Był to bardzo upalny i duszny dzień. Pod wieczór z wody powyłaziły żaby. Głośnie śpiewały swoje pieśni. A potem, rozbawione, zaczęły kąpać się w błocie. I nie tylko same się ubrudziły, lecz zaczęły też rzucać nim w żółte lilie.

– Co wy robicie? – obraziły się kwiaty.

Jednak żaby rozszalały się tak, że strasznie ich bawiło, gdy lilie, płacząc, próbowały się ukryć.

– Hej, czyściochy! – wołały żaby. – Zobaczcie jak miękkie i przyjemne jest błoto, jak fajnie jest się w nim kąpać...

Zmęczone i pobrudzone lilie już się nie sprzeciwiały i nie odwracały od lecącego w nie błota. Nie opłukiwały się w wodzie, obojętnie patrzyły na to wszystko. Nareszcie żaby się uspokoiły i przestały zwracać uwagę na żółte kwiaty.

– Trzeba rzucić błotem w tamtą ślicznotkę – zaproponowała jedna z żab i wskazała na białą lilię.

– Nie! – zawołała przerażona. – Lepiej umrę, niż pozwolę splamić swe śnieżnobiałe płatki czarnym błotem!

I żaby ze wszystkich stron zaczęły ciskać w nią brudem. Chowała się pod wodę, wynurzała się i znowu chowała.

Jednak niespodziewanie pojawił się wiaterek.

– Nie bój się, lilio! Nie bój się! I wśród brudu, nawet wśród błota pozostawaj czysta – wyszeptał do niej.

Wietrzyk zaczął wiać mocniej, potem jeszcze mocniej, aż nadeszły chmury. Zagrzmiało i zaczęło padać. Zamilkły i ukryły się żaby. Przestraszyły się. A gdy ulewa się skończyła i chmury się rozwiały, na niebie pojawiła się duża pełnia księżyca. W jego świetle można było dostrzec, że chociaż deszcz obmył lilie, ich płatki były uszkodzone, a niektóre nawet zniszczone. I tylko biała lilia, piękna jak zawsze, kołysała się pośrodku sadzawki. Nad nią w niebie ślicznie śpiewały słowiki. Jeden z nich, o najdźwięczniejszym głosie, zbliżył się do kwiatu.

– Będę każdego wieczoru śpiewał tylko dla ciebie, księżniczko – powiedział ptaszek. Lilia tylko się uśmiechnęła.

Była to jedna z najpiękniejszych nocy, pełna cudownych marzeń i miłości.

Halina Zdanowicz, m. Wołkowysk

Z głębi serca

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Zdzisławowi Pikule

z okazji Urodzin składamy najpiękniejsze życzenia: błogosławieństwa Bożego, opieki Najświętszej Maryi Panny, obfitych darów Ducha Świętego oraz wszelkich łask od Chrystusa. Życzymy także mocnego zdrowia, długich lat życia, pogody ducha, codziennej radości, uśmiechu, pokoju w sercu, cierpliwości i dobrych ludzi obok. Dziękujemy za otwartość i ofiarną posługę na rzecz Boga i ludzi.

Z wdzięcznością parafianie

Czcigodnemu Księdzu Igorowi Anisimowowi

z okazji Imienin życzymy dużo zdrowia, radości, światła Ducha Świętego oraz nieustannej opieki Maryi Panny. Niechaj każdy dzień będzie napełniony Bożą miłością, a wykonywana praca przynosi radość i błogosławione owoce.

Członkowie Apostolskiego Dzieła Pomocy dla Czyśćca ze Słonimia

Czcigodnemu Księdzu Prałatowi Antoniemu Filipczykowi

z okazji Imienin przesyłamy najserdeczniejsze życzenia: błogosławieństwa Bożego i opieki Najświętszej Maryi Panny, pokoju w sercu, mocnego zdrowia, życzliwych ludzi na drodze kapłańskiej oraz osiągnięcia wszystkich celów. Szczęść Boże!

Członkowie Apostolskiego Dzieła Pomocy dla Czyśćca z Wołkowyska

Czcigodny Księże Proboszczu Antoni Filipczyk!

Z okazji Imienin pragniemy życzyć Księdzu wielu łask Bożych, sił i wytrwałości na co dzień, mocnego zdrowia i dużo radości. Niech Bóg we wszystkim Księdzu błogosławi, a Duch Święty obdarza potrzebnymi darami. Z całego serca dziękujemy za ojcowską miłość oraz troskę o nas i świątynię!

Z modlitwą parafianie z kościoła pw. św. Wacława w Wołkowysku

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Zdzisławowi Pikule

z okazji Urodzin przesyłamy serdeczne życzenia połączone z modlitwą. Życzymy obfitych łask Bożych, zdrowia na długie lata, darów Ducha Świętego, nieustannej opieki Matki Bożej, wytrwałości na drodze kapłańskiej, którą wyznaczył dla Ciebie wszechmogący Bóg, a także ludzkiej dobroci. Nisko pochylamy głowy, dziękując Ci za głoszenie Słowa Bożego, ofiarną pracę, dobroć, otwartość serca i miłość.

Wierni z Działowa

Czcigodnemu Księdzu Janowi Rejszelowi

z okazji 60. Urodzin składamy moc najpiękniejszych życzeń: zdrowia, radości, błogosławieństwa Bożego, opieki Matki Najświętszej oraz obfitych darów Ducha Świętego. Niech Bóg, który powołał Cię do kapłaństwa, prowadzi przez życie i pomaga w pokonywaniu wszelkich trudności.

Wierni z ulic Mołodziożnaja, Komsomolskaja, Ługowaja

Czcigodnemu Ojcu Antoniemu Porzeckiemu

z okazji Imienin przesyłamy najpiękniejsze życzenia: opieki Matki Najświętszej i świętego Patrona na każdy dzień, światła Ducha Świętego, wszelkich łask Bożych, sił, zdrowia oraz błogosławionego plonu w pracy duszpasterskiej.

Rodzina Porzeckich

Czcigodnemu Ojcu Proboszczowi Antoniemu Porzeckiemu

z okazji Imienin przesyłamy serdeczne życzenia: zdrowia, pogody ducha, niegasnącego zapału w głoszeniu Słowa Bożego i naśladowaniu Chrystusa. Niechaj Bóg Wszechmogący, który wskazał Ci drogę życia, wynagrodzi za wiarę, a Najświętsza Maryja Panna nieustannie ma Cię w swojej macierzyńskiej opiece.

Rycerstwo Niepokalanej, Kółko Adoracyjne oraz parafianie z kościoła pw. MB Anielskiej w Grodnie

Czcigodnemu Ojcu Kazimierzowi Jędrzejczakowi

z okazji 31. rocznicy święceń kapłańskich życzymy obfitości łask od naszego Pana, pełni darów Ducha Świętego, radości z pełnionej posługi oraz podążania drogą Bożą ku świętości. Szczęść Boże!

Jana, Weronika i Walery, parafia Sylwanowce

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Antoniemu Obuchowskiemu

z okazji Imienin życzymy dużo zdrowia, radości, sił, wytrwałości, opieki Matki Najświętszej i Anioła Stróża. Niechaj Bóg Miłosierny zawsze obdarza Cię swoimi łaskami, a Duch Święty obsypuje darami. Szczęść Boże!

Rada Parafialna, wierni z Sopoćkiń, rodzina Kościuszków

Czcigodnym Księdzu Antoniemu Obuchowskiemu oraz Ojcu Antoniemu Porzeckiemu

z okazji Imienin przesyłamy wiązankę najpiękniejszych życzeń: mocy łask Bożych, obfitych owoców i radości w pracy duszpasterskiej, nieustannej opieki Matki Bożej oraz dużo sił w prowadzeniu ludzi do Boga.

Franciszkański Zakon Świeckich, Kółka Żywego Różańca, apostolat „Margaretka” z parafii Sopoćkinie

Czcigodnym Siostrom Pauli Radziwiłłko i Julicie Pietrowej

z okazji Imienin z całego serca życzymy zdrowia, szczęścia, pogodnych i radosnych dni, życzliwych ludzi na drodze życiowej, szczodrych darów Ducha Świętego oraz opieki Matki Bożej.

Franciszkański Zakon Świeckich, Kółka Żywego Różańca z parafii Sopoćkinie

Szanownym Paniom Celinie Łukowskiej i Leonardzie Jarmusik

z okazji Urodzin życzymy mocnego zdrowia oraz szczęścia. Niech miłosierny Bóg oraz Duch Święty obdarzają Was mocą i natchnieniem, a Anioł Stróż opiekuje się w trudnych chwilach życia.

Franciszkański Zakon Świeckich, Kółka Żywego Różańca z parafii Sopoćkinie

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Pawłowi Szańczukowi

z okazji 20. rocznicy święceń kapłańskich przesyłamy wiązankę najpiękniejszych życzeń: błogosławieństwa Bożego i opieki Najświętszej Maryi Panny, obfitych łask Bożych, darów Ducha Świętego, sił i zdrowia w realizacji Bożych zamiarów oraz życzliwych i dobrych ludzi na drodze kapłańskiej.

Wierni z parafii Hoża

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Antoniemu Kozłowskiemu

z okazji Imienin życzymy wszystkiego najlepszego: zdrowia, miłości, opieki Matki Bożej, darów Ducha Świętego. Niech Anioł Stróż zawsze czuwa nad Tobą. Szczęśliwej pracy na każdy dzień posługi kapłańskiej!

Z szacunkiem wierni ze wsi Malinowaja

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Włodzimierzowi Hulajowi

z okazji Urodzin składamy serdeczne życzenia. Niech Wszechmogący obdarza wszelkimi łaskami, święty Patron wstawia się za Tobą przed ołtarzem Pana, a Anioł Stróż pomaga w niełatwej posłudze. Niech spełniają się marzenia, na twarzy zawsze jaśnieje uśmiech, a obok będą dobrzy ludzie. Życzymy, aby posługa na rzecz Boga i ludzi przynosiła obfite owoce. Jesteśmy bardzo wdzięczni rodzicom za syna kapłana.

Komitet Kościelny oraz parafianie, Lida-Fara

Czcigodny Księże Proboszczu Romanie Jałowczyk!

Z okazji Urodzin z całego serca życzymy obfitych łask Bożych i darów Ducha Świętego. Niech każdy dzień będzie napełniony ciepłem, radością, dobrocią, miłością i nadzieją. Niech wiara nieustannie się wzmacnia, a wszystkie plany się realizują z Bożą i ludzką pomocą. Niech posługa duszpasterska przynosi obfite owoce, a nasza modlitwa będzie dla Ciebie wsparciem w trudnych chwilach.

Apostolat „Margaretka” i parafianie z kościoła pw. św. Michała Archanioła w Hnieźnie

Czcigodnemu Księdzu Eugeniuszowi Cichonowi

z okazji 1. rocznicy święceń kapłańskich przesyłamy wiązankę serdecznych życzeń: radości, mocnego zdrowia, życzliwości od ludzi, niegasnącego zapału wiary, sił i wytrwałości w posłudze kapłańskiej. Niech święty Patron i Matka Boża otaczają Cię swoją opieką, a Duch Święty oświeca drogę kapłańską.

Z modlitwą Legion Maryi z parafii Miłosierdzia Bożego w Lidzie

Czcigodna Siostro Antonio Szejgierewicz!

Z okazji Imienin szczerze życzymy, by miłosierny Pan obdarzył Cię mocnym zdrowiem, siłą, wytrwałością i niegasnącym zapałem w posłudze na rzecz Boga i ludzi. Niech Matka Najświętsza otula Cię płaszczem macierzyńskiej opieki, a Duch Święty i Pan Jezus oświecają drogę, którą kroczysz. Dziękujemy za modlitwy, dobre serce, życzliwość, a mamie – za cudowną córkę.

Z modlitwą wierni z parafii Porozowo i Świsłocz

Drogiemu Księdzu Pawłowi Skubie

z okazji kolejnej rocznicy święceń kapłańskich składamy serdeczne życzenia: szczęśliwej i błogosławionej drogi życiowej, mocnego zdrowia na długie lata życia, pogody ducha, owocnej posługi na rzecz Boga i ludzi. Niech Najświętsza Maryja Panna opiekuje się Tobą w każdej chwili życia, a miłosierny Bóg obdarza wszelkimi łaskami.

Z modlitwą krewni

Czcigodnemu Księdzu Kanonikowi Antoniemu Gremzie

z okazji Imienin składamy najpiękniejsze życzenia: mocnego zdrowia, pogody ducha, pomyślności w posłudze duszpasterskiej, wielu łask Bożych, obfitych darów Ducha Świętego, opieki Najświętszej Maryi Panny i świętego Patrona.

Z modlitwą apostolat „Margaretka” z parafii św. Franciszka Ksawerego w Grodnie

Czcigodnemu Księdzu Aleksandrowi Siemińskiemu

z okazji Urodzin z serca życzymy mocnego zdrowia, radości i mnóstwa łask Bożych. Niech Jezus Chrystus zawsze i we wszystkim Ci pomaga, Matka Boża nieustannie czuwa nad Tobą, a Duch Święty obficie wynagradza swoimi darami. Z całego serca dziękujemy za dobroć, otwarte serce i ofiarną pracę na rzecz Boga i ludzi.

Z modlitwą apostolat „Margaretka” z parafii św. Franciszka Ksawerego w Grodnie

Czcigodnemu Księdzu Antoniemu Adamowiczowi

z okazji Imienin z całego serca życzymy wszelkich łask Bożych, obfitych darów Ducha Świętego, codziennej opieki Matki Najświętszej i świętego Patrona. Niech Twe serce zawsze będzie wypełnione dobrocią i łaską, którymi nieustannie z nami się dzielisz. Życzymy dobrego humoru, uśmiechów, wiernych przyjaciół, stałego wsparcia od krewnych i bliskich.

Parafianie z kościoła pw. Niepokalanego Poczęcia NMP, Grodno-Południowy

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i łączenia życzeń

Gazeta religijno - informacyjna Diecezji Grodzieńskiej **Słowo życia;** Red. naczelny **ks. Jerzy Martinowicz**, założyciel: **Grodzieńska Diecezja Rzymskokatolicka**; rok założenia **1997**; cert. rej.: **№7162** Wydawca: **Kuria Diecezji Grodzieńskiej;**
Redakcja gazety: **Grodno 230025, ul. K. Marksa 4;** Jerzy Ławysz, Angelina Pokaczajło; tel: **(8 0152) 75-64-38;** e-mail: slowo.grodnensis@gmail.com; **http://www.slowo.grodnensis.by.**
Druk: **ГАУПП«Гродзенская друкарня»,** ЛП 02330/39 от 27.03.2014 г.; Grodno 230003, ul. Poligrafistów 4; nr zam. 3004; nakład: 4245; objętość gazety: 2 ark. druk.; jakość druku odpowiada jakości przedstawionych matryc; cena dowolna